

DECIZIA nr. 44 din 14.05.2010

Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea, investită cu soluționarea contestațiilor conform titlului IX, cap.2, art. 209 din O.G. nr. 92/2003 R, privind Codul de procedură fiscală, a fost sesizată de ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE TULCEA asupra contestației formulată de domnul X împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.../....2010 și a Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.../....2009, pentru suma totală de ... lei.

Contestația **a fost depusă în termenul legal** prevăzut la art.207, pct.(1) din OG 92/2003 R, privind Codul de procedură fiscală, în raport de data primirii de către petent a Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.../....2010, respectiv**2010**(conform datei înscrisă pe copia confirmării de primire aflată la dosarul cauzei) și data poștei, respectiv**2010** (conform datei înscrisă pe plicul de primire a contestației), dar, **nu a fost depusă în termenul legal** - în raport de data primirii de către petent a Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.../....2009, respectiv**2009**(conform datei înscrisă pe copia confirmării de primire aflată la dosarul cauzei) - față de data poștei, subliniată mai sus.

Contestația este semnată de titularul dreptului procesual, conform prevederilor art. 206 din OG 92/2003R.

Condițiile de procedură *fiind* îndeplinite prin respectarea prevederilor art. 206, 207, și 209 din OG 92/2003 R, privind Codul de procedură fiscală, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației, *îndreptată numai împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.../....2010*.

Referitor la contestația împotriva Deciziei nr.../....2009, condițiile de procedură *nefiind* îndeplinite conform prevederilor **art.207** din **O.G.92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit **art.213, alin.(5)** din același act normativ, “Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.” La **pct.9.3** din **Ordinul președintelui ANAF nr.519/2005**, se specifică: “În soluționarea contestațiilor, excepțiile de procedură pot fi următoarele: *nerespectarea termenului de depunere a contestației*, lipsa calității procesuale,

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă următoarele:

I.Potentul, X contestă Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.../...2010 - emisă în baza deciziilor nr... și nr..., ambele din data de2010, și Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.../....2009 - emisă în baza deciziei nr.../...2009, privind obligațiile fiscale accesorii în suma totală de ... lei, motivând următoarele:

- “Cu privire la respectarea termenului de formulare a contestației prevăzut de art.207 din OG92/2003, invederez faptul că deoarece abia în data de2010 am aflat de existența acestor majorări de întârziere, consider că în cazul meu își găsește aplicabilitate art.207 alin.4 din OG 92/2003, deoarece în actul susmenționat care mi-a fost comunicat nu se prevedea posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestației

- “ **Este greșită calcularea de majorări de întârziere** de către ANFP Tulcea la suma de ... lei, **deoarece aceasta nu reprezintă o creanță fiscală**, așa cum este definită de art.21 alin.1 din Codul de procedură fiscală, deoarece nu provine dintr-un raport de drept material fiscal.”

- “suma pe care o am eu de plată nu provine din obligația de plată a taxelor sau impozitelor, ci a fost calculată ca urmare a angajării răspunderii materiale în temeiul Ordonanței 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, fiind transmisă spre executare organelor fiscale în temeiul art.47 din OG 121 din 1998, având corelativ art.141 alin.10 din Codul de procedură fiscală.”

- petentul subliniază faptul că, “existența acestei obligații de plată provine din raporturi de drept material al muncii, și nu din raporturi de drept material fiscal”, fapt pentru care “aceasta este un venit propriu al Ministerului Administrației și Internelor și nicidecum o obligație fiscală, fiind comunicată către organele fiscale doar pentru punerea în executare, nu și pentru calcularea de majorări de întârziere.”

Față de motivațiile prezentate mai sus, și apreciind “total greșit ca natura juridică a unei creanțe să se schimbe doar pentru că este executată de către un alt organ ...”, petentul invocă dispozițiile art.21 și art.23 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală - cu privire la Creanțele fiscale, coroborate cu dispozițiile art.11, art.27, art.47 și art.51 din OG 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, precum și prevederile art.6 și art.7 din OG 92/2003, astfel, făcând apel în finalul contestației la Exercițarea dreptului de apreciere al organelor fiscale și rolul activ al acestora, în sensul că, “ chiar dacă majorările de întârziere sunt calculate automat prin sistem informatic rolul funcționarului este, în acest caz, de a remedia erorile care se pot comite de către sistemele de calcul, care nu au capacitatea de a analiza și situația reală .”

II. Prin Deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii nr... din .../2010 și nr... din2009, organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice a mun. Tulcea, au stabilit obligații fiscale suplimentare în sarcina domnului X, în sumă totală de ... lei.

Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.../....2010 a fost emisă în baza Deciziilor nr... și nr..., ambele din data de2010, iar Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii cu nr.../....2009, a fost emisă în baza

Deciziei nr... din data de ../2009, prin care organele fiscale din cadrul AFP Tulcea au stabilit că pentru neplata la termenele legale ale obligațiilor (... lei) stabilite prin Decizia de imputare nr.../....2009 emisă de A, petentul are de plată la bugetul general al statului majorări de întârziere în sumă totală de ... lei (... lei + ...lei), reprezentând majorări de întârziere aferente veniturilor din despăgubiri.

Potentul nu este de acord cu accesoriile astfel stabilite și formulează contestație pe care o înregistrează la D.G.F.P. Tulcea sub nr.../2010, cu motivațiile prezentate la pct.I din prezenta decizie.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, a susținerii petentului precum și a actelor normative în vigoare, se rețin următoarele:

1. Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea este investită să se pronunțe dacă în situația în care nu sunt îndeplinite condițiile de procedură în conformitate cu art.207 din O.G. nr.92/2003, contestația formulată de domnul X referitor la Decizia nr.../....2009, va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei, potrivit art. 213 și 217 din O.G. Nr.92/2003;

2. Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea este investită să se pronunțe dacă organele fiscale din cadrul ADMINISTRAȚIEI FINANȚELOR PUBLICE TULCEA - Biroul Colectare Venituri, Executare Silită Persoane Fizice 1, au stabilit în conformitate cu prevederile legale în sarcina domnului X majorările de întârziere în sumă de ... lei, prin Decizia nr.../...2010.

În fapt, prin Deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii nr... /....2010 și nr.../...2009, organele fiscale din cadrul A.F.P. Tulcea au stabilit pentru neplata la termenele legale ale obligațiilor de plată la sursa “VENITURI DIN DESPĂGUBIRI ” în sarcina domnului X, majorări de întârziere în sumă totală de ... lei.

Ca urmare a neachitării la termenele prevăzute de legislația în vigoare a obligațiilor de plată în sumă de ... lei, stabilite în sarcina domnului X prin Decizia de imputare nr.../....2009 emisă de A, și comunicată ADMINISTRAȚIEI FINANȚELOR PUBLICE Tulcea pentru punerea în executare, organele fiscale din cadrul AFP au stabilit următoarele:

- prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr... din2010, emisă în baza deciziilor nr... și nr... ambele din data de2010, au calculat majorări de întârziere aferente veniturilor din despăgubiri în cuantum de ... lei; acestea au fost comunicate petentului în data de2010 - conform semnăturii de pe confirmarea de primire aflată în copie la dosarul cauzei;

- prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr... din2009, emisă în baza deciziei nr.../....2009, au fost calculate majorări de întârziere aferente veniturilor din despăgubiri în cuantum de ... lei;acestea au fost comunicate petentului în data de ...**2009** - potrivit semnăturii de pe confirmarea de primire aflată în copie la dosarul cauzei;

- în vederea stabilirii aplicabilității prevederilor art.119, alin(1) din O.G.92/2003 referitor la Dispozițiile generale privind majorările de întârziere, organele fiscale din cadrul AFP Tulcea solicită punctul de vedere al Direcției Generale Legislație și Proceduri Fiscale din cadrul A.N.A.F., care răspund prin adresa nr.../....2009, aflată în copie la dosarul cauzei.

Potentul nu este de acord cu diferențele astfel stabilite considerând că “existența acestei obligații de plată provine din raporturi de drept material al muncii, și nu din raporturi de drept material fiscal”, fapt pentru care “ aceasta este un venit propriu al Ministerului Administrației și Internelor și nicidecum o obligație fiscală, fiind comunicată către organele fiscale doar pentru punerea în executare, nu și pentru calcularea de majorări de întârziere ” și formulează prezenta contestație împotriva Deciziilor referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.../... și nr.../.2009, cu motivațiile expuse la pct.I din prezenta decizie și cu mențiunea: “ ... deoarece abia în data de2010 am aflat de existența acestor majorări de întârziere, consider că în cazul meu își găsește aplicabilitate art.207 alin.4 din OG 92/2003 ” privind termenul de depunere a contestației.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile O.G. 92/2003R privind Codul de procedură fiscală, Ordinul președintelui ANAF nr.519/2005, privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din OG 92/2003, Lg.571/2003 privind Codul fiscal, Lg.500/2002 privind finanțele publice, dar și O.G. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor.

1. Privind Decizia nr... din2009:

* Potrivit prevederilor **art.217** din O.G.92/2003: “Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă, fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei”, iar la **pct.13.1** din Ordinul președintelui ANAF nr.519/2005, se stipulează:

“ Contestația poate fi respinsă ca:

a) nedepusă la termen, în situația în care aceasta a fost depusă peste termenul prevăzut de prezenta lege; ”

* În Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr... din2009, primită de petent la data de ...**2009** (conform semnăturii de pe confirmarea de primire aflată în copie la dosarul cauzei), se menționează:

“Împotriva prezentului act se poate formula contestație, în conformitate cu prevederile art.205 și art.207 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările

ulterioare, în termen de 30 zile de la data comunicării acestuia, care se depune la sediul organului fiscal emitent.”

Deși petenta primise Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.../...2009 din data de ...2009 și avea posibilitatea de contestare în termenul legal de 30 de zile de la data comunicării, petenta depune contestația la D.G.F.P. Tulcea la data de ...2010 (data poștei), în afara termenului imperativ stabilit prin art.207, alin.(1) din O.G. 92/2003 R : “Contestația se va depune în termen de 30de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, sub sancțiunea decăderii.”, astfel că, afirmația petentului:

“Cu privire la respectarea termenului de formulare a contestației prevăzut de art.207 din OG 92/2003, invederez faptul că deoarece abia în data de 27.01.2010 am aflat de existența acestor majorări de întârziere, consider că în cazul meu își găsește aplicabilitate art.207 alin.4 din OG 92/2003, deoarece în actul susmenționat care mi-a fost comunicat nu se prevedea posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestației”, nu poate fi reținută.

Având în vedere prevederile legale prezentate mai sus, urmează a se respinge ca nedepusă la termen contestația petentei pentru acest capăt de cerere, - numai împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.../...2009, privind suma de ... lei.

2. Privind Decizia nr... din2010:

* Reținem în soluționarea favorabilă a contestației afirmațiile petentei:

“ Este greșită calcularea de majorări de întârziere de către ANFP Tulcea la suma de ... lei, deoarece aceasta nu reprezintă o creanță fiscală, așa cum este definită de art.21 alin.1 din Codul de procedură fiscală, deoarece nu provine dintr-un raport de drept material fiscal ” și **“ suma pe care o am eu de plată nu provine din obligația de plată a taxelor sau impozitelor, ci a fost calculată ca urmare a angajării răspunderii materiale în temeiul Ordonanței 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, fiind transmisă spre executare organelor fiscale în temeiul art.47 din OG 121 din 1998, având corelativ art.141 alin.10 din Codul de procedură fiscală ”, întrucât:**

-O.G. 92/2003R privind Codul de procedură fiscală prevede:

art.21:

“(1) Creanțele fiscale reprezintă drepturi patrimoniale care, potrivit legii, rezultă din raporturile de drept material fiscal.”

art.141:

“(10) În cazul în care instituțiile publice transmit titluri executorii privind venituri proprii spre executare silită organelor fiscale, sumele astfel realizate se fac venituri la bugetul de stat sau local, după caz.”

- Ordonanța nr.121/1998, privind răspunderea materială a militarilor, specifică la **art.47 :**

“Când militarii sunt trecuți în rezervă sau în retragere, când contractul militarilor angajați încetează ori când personalul civil nu mai este încadrat în unități militare, unitățile militare care au în evidență debite din imputații definitive, indiferent de valoarea lor, le transmit spre executare organelor financiare în raza cărora domiciliază debitorii. ...”

- obligațiile de plată în sumă de ... lei, respectiv cheltuielile de școlarizare imputate petentului prin Decizia de imputare nr.../...2009 emisă de A, reprezintă restituiri de credite bugetare și nu sunt creanțe fiscale, deci, nu îi sunt aplicabile prevederile art.119 din Codul de procedură fiscală, privind majorările de întârziere;

- deasemenea, potrivit punctului de vedere primit de la Direcția Generală Legislație și Proceduri Fiscale din cadrul A.N.A.F. prin adresa nr.../...2009 (aflată în copie la dosarul cauzei), “ sumele reprezentând cheltuieli de școlarizare imputate prin decizii emise în condițiile legii, nu au natura juridică a unor creanțe fiscale, ci reprezintă restituiri/recuperări de credite bugetare având natura juridică a acestora, în conformitate cu prevederile art.2, pct.16 din Legea nr.500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și se supun regulilor stabilite prin această lege și nu celor prevăzute de Codul de procedură fiscală.”

Având în vedere prevederile legale consemnate mai sus, întrucât debitul petentului în sumă de ... lei nu provine din obligații de plată a taxelor și impozitelor, ci a fost calculat ca urmare a angajării răspunderii materiale în temeiul Ordonanței 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor - fiind transmisă doar spre executare Administrației Finanțelor Publice a mun Tulcea - rezultă că în mod eronat au fost calculate majorările de întârziere aferente debitului.

Față de cele mai sus consemnate și în conformitate cu prevederile legale incidente în speță, urmează a se admite contestația petentei pentru acest capăt de cerere, numai cu privire la majorările de întârziere în sumă de ... lei și anularea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.../...2010, cu privire la această sumă.

Pentru considerentele arătate și în temeiul art.216, alin.(4) din OG 92/2003 R privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE:

Art.1. Respingerea ca decăzută din termen a contestației formulată de domnul X împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii

nr.../....2009, cu privire la suma de ... lei, reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din despăgubiri.

Art.2. Admiterea contestației formulată de domnul X pentru suma totală de ... lei reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din despăgubiri, și anularea deciziei Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.../....2010 cu privire la aceste sume.

Art.3 Prezenta decizie poate fi atacată în termen de 6 luni de la data comunicării, la Tribunalul Tulcea - secția contencios administrativ, în condițiile legii.

DIRECTOR COORDONATOR